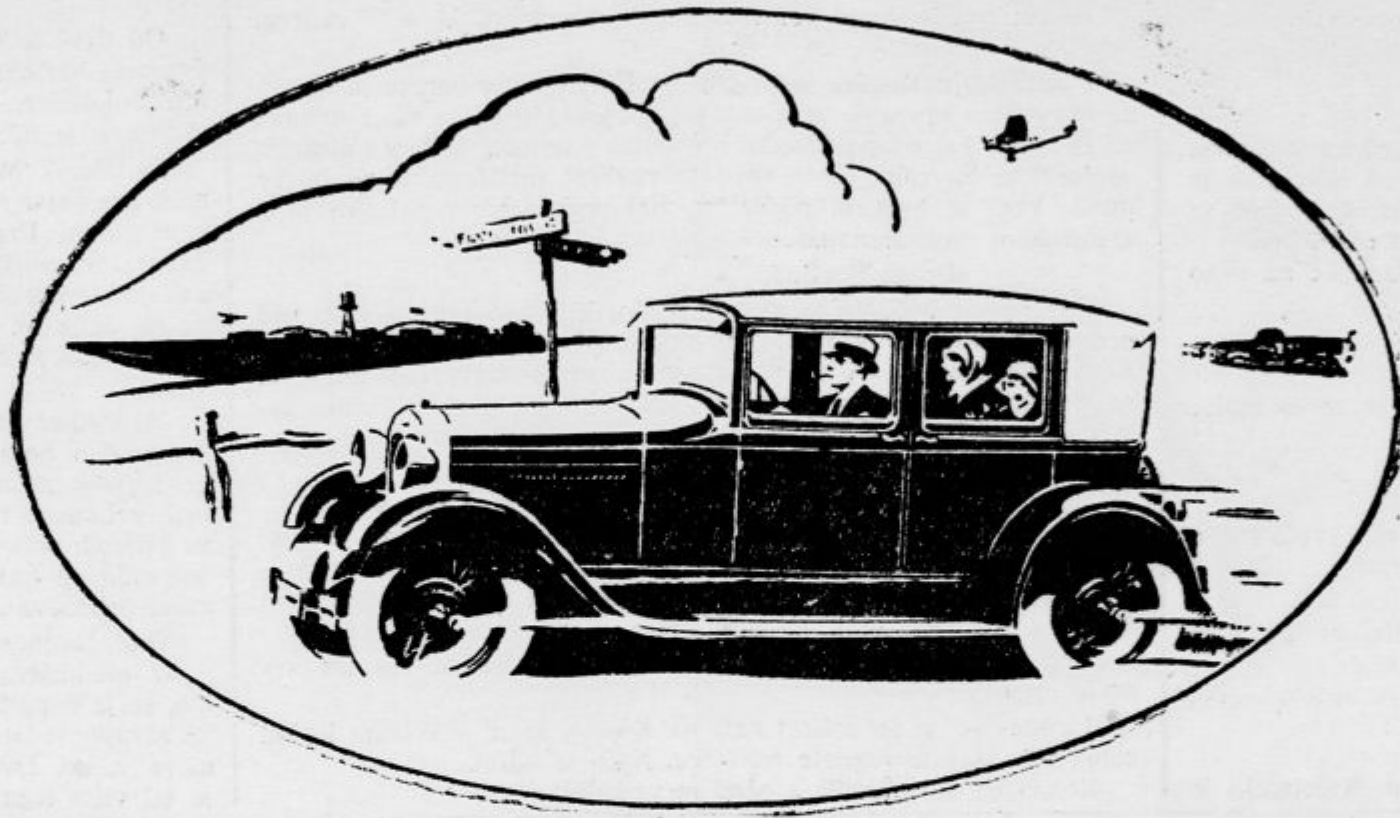

Kaj pričakujete od modernega automobila?

Udobnost, sigurnost, brzino, lepoto njegovih linij, zanesljivost, štedenje.

Nobeden drug voz ne združuje v toliki meri teh lastnosti, kot novi Ford. Ta voz je izrecno grajen za nove in moderne razmere. Dokler niste uživali razkošja, katero Vam nudi prostorna karoserija, dokler novega voza niste sami upravljali, ne morete popolnoma oceniti njegove vrednosti.

Skoro bi se nam zdelo nemogoče, da je cena tega voza tako nizka. Resnično, bilo bi nemogoče, ako bi istega gradil kdo drugi, kot Ford. Vrednost tega voza se potrjuje tudi z občutkom ponosa, katerega zadobite tedaj, ko ste lastniki voza, ker vsak lastnik istega si je svest, da poseduje vozilo, katero je uporabno ob vsaki priliki in ob vsaki najtežji situaciji.

Obiščite najbližjega zastopnika in oglejte si natančno voz. Poizkusite veselje, katero uživate pri vožnji z novim Fordom. Uvideli boste, da ni nobenega drugega voza s temi sposobnostmi, kvalitetami in za to nizko ceno.

Preglejte cene:

Phaeton	Din 48.800	Tudor Sedan	Din 56.100
Roadster	„ 48.000	Fordor Sedan	„ 63.200
Coupe	„ 57.800	Sport Coupe	„ 57.800
Trgovski Coupe	Din 56.000		

vključljivo kompletno rezervno kolo, odbijači, ocarinjeno. Sprememba cen pridržana.

Vsak Fordov zastopnik Vam nudi brezobvezno in brezplačno poizkusno vožnjo.

FORD MOTOR COMPANY, TRIESTE

Arthur Bernède:

BELFEGOR

Pustolovski roman

PRVI DEL

A Simona je postajala vse bolj in bolj nervozna.

»Vsaj poslušaj bi me, kadar govorim s teboj,« je vzkliknila.

Jacques se je zdrznil... nato je skoraj v zadregi dejal:

»Kaj si pa rekla?«

»Nič!« je zamerljivo odvrnila Simona.

Poslovodja jima je slovesno nalagal vabljivi ragú na krožnika. Bellegarde je lahko okrenil glavo proti sosedni mizi. Koleta se je zaupljivo zgovarjala z očetom. Njen poredno bliskajoči pogled se je kmalu srečal z očmi novinarja, ki se je vpludno nasmehnil.

To pot je lonce prekipel. Simona je besno vrgla prtič na mizo in kriknila:

»Dovolj mi je tega!«

»Kaj pa je?« se je splašal Jacques.

»Vsaki slab vzgojeni frklji greš na limanice, da te je malce sladko pogleda...«

»Simona, prosim te!«

»Pusti me! Kar sem videla, sem videla!«

Jacques jo je hotel pomiriti, a zaman. Vstala je, vzela svojo ročno torbico in se drgetaje od gneva obrnila k novinarju:

»To mi zadošča... Z Bogom!«

S strupenim pogledom je ošinila Koleta in odšla, ne da bi jo bil Bellegarde v svoji odreenosti utegnil zadržati.

Ravno ko se je hotel opravičiti pri sosedih, čeprav ni bilo videti, da bi se zmenila za preprij, je prišel mali in dejal:

»Gospa Claudea Barjaca kličejo na telefon.«

Stari gospod je takoj vstal in odšel s tekačem. Koleta, ki je

ostala sama, se je kradoma ozirala na novinarja, ki je raztreseno in zlovoljno dojeđal svoj ragú. Gotovo je že čutil, kako se obrača dekličina duša k njemu, zakaj kmalu se je tudi njegov pogled srečal z njenimi lepimi očmi. Zdelo se mu je, da vidi v njih dobrohotno priznanje svojih opravič, čeprav jih še ni bil utegnil izreči. To ga je ohrabilo in že je hotel odgovoriti Koletu. A tisti mah se je vrnil Barjac, sedel na svoje prejšnje mesto in skrivnostno šepnil hčeri:

»Drevi!«

Koleta mu je naglo pomežiknila na novinarja, ki je v zadregi izpil svoj kozarec.

Prekanjen nasmešek je zaigral na Barjacovem obrazu in oči so se mu čudno zasvetile za naočniki. Jacques, ki ga je sicer mikalo, da bi se zblížal z lepo sosedo, je vendar razumel, da bi ga utegnila osmešiti in zavrniti, če bi se v to poslužil prijatelja, ki je bil že mimil. Vzel je listnico, poskal v njej pnevmatično zalepko in s svinčnikom napisal nanjo nekaj vrstic:

»Draga Simona,

Čeprav me boli, da te moram užalostiti, vendar ne morem več prenašati tvojih smešnih in neupravičenih ljubosumnih prizorov. Ker ni med nama ne umevanja ne možnosti sporazuma, je bolje, da se ne vidiva več. Ne zameri mi tega sklepa, ki si ga sama zakrivila.

Ostani zdrava!

Jacques.

Novinar je zalepil pisemce in napisal naslov. Plačal je svoj račun in ko mu je natakar prinesel površnik, je šepnil poslovodji:

»Ali veste, kdo sta gospod in gospodična, ki zajtrkujeta pri onile mizi?«

»Ne vem,« je z obžalovanjem dejal poslovodja. »Danes sta prvič pri nas.«

Jacques se je še enkrat ozri na Koleta, ki je s svojimi lepimi zobki trla majhne rožnate rokavice. Nato je odšel.

Koleta ga je spremlila z očmi in vzdihnila:

»Uboji dečko... škoda ga je!«

Tako misleč se je obrnila o četu, ki je zanemarjal vse slastne prigrizke in vneto čakal v svojo zapisnico:

»Tak drevi, praviš?«

Barjac je naglo vzdignil glavo.

»Takoj ti vse razpovem.« A nato je utihnil in skrivnostno dodal:

»Kdo ve, tu utegne imeti tudi grmovje ušesa.«

5. poglavje

Od davi je bil luvrski muzej občinstvu spet odprt, izvzemši dvorano barbarskih bogov, ki je ostala zaklenjena. Ljudje so kar drli v Louvre, nadejaje se, da bodo kaj videli ali zvedeli. Toda skrivnost je bila slej ko prej neprodna.

Nadzornik Menardier ni držal rok navzkriž. Vključ najnatančnejši preiskavi ni bil našel v starodavnem dvorcu niti sledu o kakem vlom. Prevežani policist je po tem sklepal, da mora imeti Sabaratov morilec — ali morilci, če jih je bilo več — v Louvru kakega pomagača. Za trenutek je sumil celo Gautraisa. A ne glede na to, da je bil ta na izvrstnem glasu, ga je razbremenjevalo tudi dejstvo, da v noči zločina vobče ni bil zapustil svojega stano-

vanja. Menardier je bil čedalje bolj prepričan, da ima opravka z nenavadno pogumnim in spretnim nasprotnikom. Zato je moral pred vsem gledati, da dožene, kako je mogel zločinec tako izlahka priti v Louvre in spet oditi iz njega. Sklenil je, da drevi s pomočjo izbranih policijskih agentov preišče ves muzej. V ta namen si je izposodil od Lavergnea načrt luvrskega dvorca in ga neutegoma začel proučevati.

Tudi Jacques Bellegarde je bil že na delu.

Iz uredništva »Petit Parisien«, kjer je bil pregledal svojo pošto, se je napotil v Louvre in dospel tja ob 3. uri popoldne. Kremil je naravnost proti dvorani barbarskih bogov, a videl je, da ne more vanjo. Dva policijska agenta sta stražila pred vhodom, ki je bil vrhu tega še zadelan z leseno pregrado.

Žrebanje v državni razredni loteriji

Dne 20. nov. 1929 so bile naslednje pri nas kupljene srečke iz-
žrebane:

Din 2.000 št. 20.113, 34.709.

Din 500: 7.527, 7.570, 7.609, 7.614, 7.637, 7.665, 14.129, 17.988, 20.064, 20.114, 20.146, 20.149, 20.159, 20.198, 30.906, 30.924, 30.940, 30.943, 30.968, 34.685, 34.649, 34.667, 34.677, 34.703, 34.712, 40.543, 40.576, 53.406, 53.413, 55.842, 55.862, 55.876, 58.204, 58.267, 58.295, 58.309, 58.353, 66.641, 66.645, 75.764, 84.691, 84.693, 91.731, 91.739, 91.741, 91.768, 99.708, 99.738, 99.754, 99.860, 103.115, 103.135, 103.143, 103.175, 109.777, 109.880, 109.882, 115.611, 115.642, 120.186, 120.214, 120.215, 120.228, 120.246, 120.249, 123.814, 123.880, 123.913, 120.219.

Žrebanje se bo vršilo do 2. decembra 1929. Za tekoči razred so vse srečke razprodane. Dobitke bomo izplačevali od 17. decembra dalje.

Za novo kolo bomo pravočasno priložili naročilnice. Srečke pridejo v promet po 10. decembru.

Zadružna hranilnica r. z. z. o. z., Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 19.

Najboljši in najbolj priznani vrhnji in snežni čevlji

po vsem svetu so znane »OREL«
znane svetovne tovarne
HUTCHINSON iz Pariza. Dnevna
izdelava 50.000 parov. Tvornica
jamči za vsak par.

Glavno skladišče se nahaja

pri Kostj Nikoliću i drug, Beograd, Knez Mihajlova 12.

Dobe se tudi v vseh boljših trgovinah po vsi Jugoslaviji.

Poredni Bobi

Kdo se ga ne spominja, ko je bril svoje hudomušnosti vsaki dan v »Jutru«. Sedaj so izšle te prigode v lečni knjižici, ki bo v veselje mladim, a tudi odrasli jo bodo z veseljem vzeli v roke in se Bobi-ju od srca smejali.

Miklavž in Božiček

bosta mladino gotovo najbolj osrečila s knjižico s 108 slikami.

Knjižico je dobiti v Ljubljani

v Oglasnem oddelku »Jutra«

v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Pri podružnicah »Jutra« v Mariboru in Celju

Po pošti pa jo razpošilja uprava »Jutra« v Ljubljani

Cena knjižice je Din 12.—. Po pošti Din 14.—. Znesek je vpslati v naprej.

Nepogrešljiva je

za vsako slovensko družino knjiga

Album slovenskih književnikov

ki prouča 267 slik slovenskih leposlovcev, znamenitostov, esejistov in publicistov. Slike so izvedene v bakrotisk in predstavljajo knjige najlepši okras za vsako slovensko mizo. Reprezentativna knjiga velja brošura 130 Din, v platno vezana 160 Din.

RAZPOŠILJA JO KNJIGARNA

TISKOVNE ZADRUGE V LJUBLJANI.

Prvovrstne tapetniške delavce sprejemem.

Vprašati osebno v Zagrebu, Savska cesta 25 pri vratarju

Makulturni papir

po 4 Din kg

Naslov v oglasnem odd. »Jutra«

oooooooooooooooooooo

Naznanilo!

Čenjenemu občinstvu naznanjam, da so mi prispela nova dalmatinska bela, rdeča in črna vina izvrstne kvalitete in se bodo točila v dobroznani

gostilni „Pri Tratniku“

Ljubljana, Sv. Petra c. 25 in filijalki Ljubljana, Kette-Murnova c. 26.

Domača in dalmatinska kuhinja. — Vsa dan sveže morske ribe, bakala in mrzla jedila.

14471 a

SUNARA.

Najstrašnejši kadič postane zanesljivo

NEKADILEC

Čim je enkrat preizkusil do sedaj neprekosljivo Reinschevo vodno »NIKOPROST«, ki razkužuje usta, je prijetnega okusa ter je zdravniško priporočena. Ena steklenica zadostuje in stane 56 Din po poštenu povzetju 72 Din. — Zahtevate po vseh drogerijah, lekarnah in trz. z mešanim blagom. Glavna zaloga za Jugoslavijo »JADRAN«, Ljubljana, Komenskega ulica št. 36.

Evgen Guttman

viš. nadzornik bivše juž. žel. v pokoju

Zemeljske ostanke nepozabnega spremimo v soboto, dne 23. novembra 1929 ob 4. uri popoldne izpred hiše žalosti, Ahačjeva cesta 10, na pokopališče k Sv. Križu. Sv. maša zadušnica se bo darovala v cerkvi sv. Petra v petek, dne 29. novembra 1929, ob 8. uri zjutraj.

14466

Žalujoči ostali.

Tretorn**vrhnje čevlje in snežne čevlje**

danes vsakdo kupuje, ker je postala ta znamka radi svoje odlične kvalitete in elegantne faze ljubljencev vsega sveta.

Zahtevajte samo

»TRETORN« vrhnje in snežne čevlje!

Obl. koncesionirana

Šoferska šola

GOJKO PIPENBACHER

Ljubljana, Dunajska cesta 15

Pisarna in informacija: Rutarjeva 9

Zahtevajte prospekte!

Občina Ljubljana

Mestni pogrebni zavod

Globoko užalosteni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom pretresljivo vest, da je naš ljubljani soprog, dobri oče, stari oče, brat, stric in svak, gospod

Lovro Bernik

pleskar pri tvrdki Jugo-Steir

dne 21. t. m. po kratkem trpljenju mirno v Gospodu zaspał. Pogreb nepozabnega se vrši v nedeljo, dne 24. novembra 1929, ob 1/2 3. uri popoldne iz mrtvašnice splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 22. novembra 1929.

FRANČIŠKA, soproga. — FANI, LEOPOLD, otroka. — JOSIP, LUKA, brata. — JANKO ARTAC, zet. — MARIJA roj. JAVORSEK, sinova. — JANEZ, FANI, ANICA, vnuki in vnukinje. 12468

Občina Ljubljana

Mestni pogrebni zavod

Poiti globoko žalosti naznanjamo pretresljivo vest, da je naš nadvse dobri soprog oziroma oče brat, stric in svak, gospod

Anton Sternad

trgovski potnik

dne 21. t. m. po kratki, mračni bolezni, previden s tolažili svete vere, mirno v Gospodu zaspał.

Pogreb nepozabnega bo v soboto, dne 23. t. m., ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 22. novembra 1929.

LEOPOLDINA, soproga; CVETI, JOŠKO, PETERČEK, otroci.

Inserirajte v „JUTRU“!

Urejuje Davorin Ravljen. Izdaja za konzorcij »Jutra« Adolf Ribnikar. Za Narodno tiskarno d. d. kot tiskarnarja Franc Jezeršek. Za inseratni del je odgovoren Alojzij Novak. Vsi v Ljubljani.